Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES**

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([3]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zelená kniha o obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii zahájila celoevropskou debatu o vhodnosti a možném fungování obchodování s emisemi skleníkových plynů v Evropské unii. Evropský program pro změnu klimatu zvažuje politiky a opatření Společenství v rámci procesu založeného na zahrnutí zájmů většího počtu zainteresovaných stran, včetně systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“) na základě Zelené knihy. Ve svých závěrech ze dne 8. března 2001 Rada uznala zvláštní důležitost Evropského programu pro změnu klimatu a prací založených na Zelené knize a zdůraznila naléhavou potřebu konkrétní akce na úrovni Společenství.

(2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ([5]) určuje změnu klimatu jako prioritu k řešení a stanoví, že do roku 2005 bude pro celé Společenství vytvořen systém pro obchodování s emisemi. Uvedený program potvrzuje, že se Společenství zavazuje snížit emise skleníkových plynů do let 2008 až 2012 o 8 % v porovnání s hodnotami z roku 1990 a že z dlouhodobého hlediska je třeba snížit globální emise skleníkových plynů přibližně o 70 % v porovnání s hodnotami z roku 1990.

(3) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ([6]), je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která brání nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému.

(4) Po vstupu Kjótského protokolu v platnost, který byl schválen rozhodnutím Rady 2002/385/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace

([1]) Úř. věst. C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) Úř. věst. C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. října 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 18. března 2003 (Úř. věst. C 125 E, 27.5.2003, s. 72), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 2. července 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2003.
([5]) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

▼B

spojených národů o změně klimatu jménem Evropského společenství a společném plnění závazků z něj vyplývajících ([1]), budou Společenství a jeho členské státy zavázány ke snížení svých úhrnných antropogenních emisí skleníkových plynů, které jsou uvedeny v příloze A protokolu, o 8 % v období 2008 až 2012 v porovnání s hodnotami z roku 1990.

(5) Společenství a jeho členské státy se dohodly, že splní své závazky ohledně snížení antropogenních emisí skleníkových plynů podle Kjótského protokolu v souladu s rozhodnutím 2002/385/ES společně. Cílem této směrnice je přispět k efektivnějšímu plnění závazků Evropského společenství a jeho členských států prostřednictvím účinného evropského trhu s povolenkami na emise skleníkových plynů při současném co možná nejmenším snížení hospodářského rozvoje a zaměstnanosti.

(6) Rozhodnutí Rady 93/389/EHS ze dne 24. června 1993 o mechanismu monitorování emisí CO_2 a jiných skleníkových plynů ve Společenství ([2]) vytvořilo mechanismus pro monitorování emisí skleníkových plynů a hodnocení pokroku při plnění závazků ohledně těchto emisí. Tento mechanismus bude členským státům nápomocen při určování celkového množství povolenek, které mají být přiděleny.

(7) Předpisy Společenství týkající se přidělování povolenek členskými státy jsou nezbytné k zachování integrity vnitřního trhu a k zamezení narušení hospodářské soutěže.

(8) Členské státy by měly při přidělování povolenek přihlížet k potenciálu průmyslových činností ke snížení emisí.

(9) Členské státy mohou stanovit, že povolenky, které jsou platné pro pětileté období začínající v roce 2008, budou vydávány pouze osobám za zrušené povolenky, které odpovídají snížením emisí dosaženým těmito osobami na jejich státním území během tříletého období začínajícího v roce 2005.

(10) Počínaje uvedeným pětiletým obdobím budou převody povolenek na jiný členský stát zahrnovat odpovídající změny jednotek přiděleného množství podle Kjótského protokolu.

(11) Členské státy zajistí, aby provozovatelé některých specifikovaných činností měli povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a aby monitorovali své emise skleníkových plynů specifikovaných ve vztahu k těmto činnostem a podávali o nich zprávy.

(12) Členské státy by měly stanovit pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení této směrnice a zajistit jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující.

(13) Pro zajištění transparentnosti by veřejnost měla mít přístup k informacím o přidělování povolenek a o výsledcích monitorování emisí, pouze s výhradou omezení stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ([3]).

(14) Členské státy by měly předložit zprávu o provádění této směrnice vypracovanou na základě směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí ([4]).

(15) K zahrnutí dalších zařízení do systému Společenství by mělo docházet v souladu s ustanoveními této směrnice, čímž může

([1]) Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 167, 9.7.1993, s. 31. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 1999/296/ES (Úř. věst. L 117, 5.5.1999, s. 35).
([3]) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.
([4]) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B

být systém Společenství rozšířen na emise skleníkových plynů jiných než oxid uhličitý, mimo jiné pocházející z průmyslu zpracovávajícího hliník a z chemického průmyslu.

(16) Tato směrnice by neměla bránit žádnému členskému státu, aby zachoval v platnosti nebo si vytvořil národní systémy pro obchodování, které regulují emise skleníkových plynů z činností jiných, než jsou činnosti uvedené v příloze 1 nebo zahrnuté do systému Společenství, nebo ze zařízení dočasně vyňatých ze systému Společenství.

(17) Členské státy se mohou účastnit mezinárodního obchodu s emisemi jako strany Kjótského protokolu s jakoukoli jinou stranou uvedenou v příloze B uvedeného protokolu.

(18) Propojení systému Společenství se systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů ve třetích zemích zvýší efektivnost nákladů při dosahování cílů Společenství pro snížení emisí, jak je stanoveno v rozhodnutí 2002/358/ES o společném plnění závazků.

(19) Mechanismy založené na projektech, včetně „Joint Implementation“ (JI) a „Clean Development Mechanism“ (CDM), jsou důležité k dosažení cílů jak snížení globálních emisí skleníkových plynů, tak zvýšení z hlediska nákladů efektivního fungování systému Společenství. V souladu s příslušnými ustanoveními Kjótského protokolu a Marrákešských dohod by použití těchto mechanismů mělo být doplňkové k vnitrostátním opatřením a vnitrostátní opatření budou proto představovat důležitý prvek vynakládaného úsilí.

(20) Tato směrnice podpoří používání technologií, které účinněji využívají energii, včetně technologie kombinované výroby tepla a elektřiny (kogenerace), a které produkují méně emisí na jednotku výstupu, zatímco budoucí směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře kogenerace založené na poptávce po užitkovém teple na vnitřním trhu s energií bude specificky podporovat technologii kombinované výroby tepla a elektřiny.

(21) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění [1] vytváří obecný rámec pro prevenci a omezování znečištění, jehož prostřednictvím mohou být vydávána povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Směrnice Rady 96/61/ES by měla být změněna tak, aby se zajistilo, že mezní hodnoty emisí nejsou stanoveny pro přímé emise skleníkových plynů ze zařízení podléhajících této směrnici a aby se členské státy mohly rozhodnout, že nebudou ukládat požadavky vztahující se k účinnému využívání energie spalovacími jednotkami nebo jinými jednotkami vypouštějícími oxid uhličitý na místě, kde se tyto jednotky nacházejí, aniž jsou dotčeny jiné požadavky podle směrnice 96/61/ES.

(22) Tato směrnice je slučitelná s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu a s Kjótským protokolem. Je třeba ji přezkoumat na základě vývoje v této souvislosti a přihlížet při tom ke zkušenostem získaným při jejím provádění a k pokroku dosaženému při monitorování emisí skleníkových plynů.

(23) Obchodování s povolenkami na emise by mělo tvořit část obsažného a souvislého balíku politik a opatření prováděných na úrovni členských států a na úrovni Společenství. Aniž je dotčeno uplatňování článků 87 a 88 Smlouvy, mohou členské státy v případě činností, které spadají pod systém Společenství, zvážit důsledky regulačních, daňových nebo jiných politik určených k dosažení týchž cílů. Přezkum této směrnice by měl posoudit rozsah, ve kterém byly tyto cíle dosaženy.

[1] Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

(24) Vybírání daní může v rámci národní politiky představovat nástroj k omezení emisí ze zařízení, která byla dočasně vyňata.

(25) Politiky a opatření je třeba provádět na úrovni členských států a na úrovni Společenství pro všechna odvětví hospodářství Evropské unie a ne pouze v odvětvích průmyslu a energetiky, aby se dosáhla podstatná snížení emisí. Komise by měla zejména zvažovat politiky a opatření na úrovni Společenství v oblasti dopravy tak, aby tato oblast výrazně přispěla ke splnění závazků týkajících se změny klimatu, které pro Společenství a jeho členské státy vyplývají z Kjótského protokolu.

(26) Bez ohledu na mnohostranný potenciál mechanismů založených na trhu by měla být strategie Evropské unie pro zmírnění změny klimatu postavena na rovnováze mezi systémem Společenství a jinými typy akcí Společenství, národních a mezinárodních akcí.

(27) Tato směrnice uznává základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(28) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. ([1])

(29) Kritéria 1, 5 a 7 přílohy III nemohou být změněna prostřednictvím postupu projednávání ve výborech, a proto by se měly změny pro období po roce 2012 provést výhradně postupem spolurozhodování.

(30) Protože cíle navrhovaného opatření, totiž vytvoření systému Společenství, nemůže být dosaženo uspokojivě individuálně jednajícími členskými státy, a proto z důvodů jeho rozsahu a účinků jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekročí rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

▼M2

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

▼B

Článek 1

Předmět

Tato směrnice vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na emise z činností uvedených v příloze I a na skleníkové plyny uvedené v příloze II.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice 96/61/ES.

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M2

3. Tato směrnice se použije pro letiště Gibraltar, aniž jsou dotčeny právní postoje Španělského království a Spojeného království ve sporu o svrchovanost nad územím, kde se letiště nachází.

▼B

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

a) „povolenkou“ rozumí povolení vypouštět jednu tunu ekvivalentu oxidu uhličitého po specifikované období, přičemž toto povolení je platné pouze pro účely splnění požadavků této směrnice a je převoditelné v souladu s ustanoveními této směrnice;

▼M2

b) „emisemi“ rozumí uvolňování skleníkových plynů do atmosféry ze zdrojů v zařízení nebo uvolňování plynů určených ve vztahu k činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I z letadel vykonávajících takovou činnost;

▼B

c) „skleníkovými plyny“ rozumějí plyny uvedené v příloze II;

d) „povolením k vypouštění emisí skleníkových plynů“ rozumí povolení vydané v souladu s články 5 a 6;

e) „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;

f) „provozovatelem“ rozumí jakákoli osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení;

g) „osobou“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba;

h) „novým účastníkem na trhu“ rozumí jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které po oznámení národního alokačního plánu Komisi obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo aktualizované povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů z důvodů změn v povaze nebo fungování zařízení nebo po jeho rozšíření;

i) „veřejností“ rozumí jedna či více osob a v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí sdružení, organizace nebo skupiny osob;

j) „tunou ekvivalentu oxidu uhličitého“ rozumí jedna metrická tuna oxidu uhličitého (CO_2)nebo množství jakéhokoli jiného skleníkového plynu uvedeného v příloze II s ekvivalentním potenciálem globálního oteplování;

▼M1

k) „stranou přílohy I“ rozumí strana uvedená v příloze I Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež ratifikovala Kjótský protokol, jak je uvedeno v čl. 1 bodě 7 Kjótského protokolu;

l) „projektovou činností“ rozumí projektová činnost schválená jednou nebo více stranami přílohy I v souladu s článkem 6 nebo článkem 12 Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

m) „jednotkou snížení emisí“ nebo „ERU“ rozumí jednotka vydaná podle článku 6 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

▼M1

n) „certifikovaným snížením emisí“ nebo „CER“ rozumí jednotka vydaná podle článku 12 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

▼M2

o) „provozovatelem letadla“ rozumí osoba, která provozuje letadlo v době, kdy vykonává činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I, nebo v případě, že tato osoba není známa či ji vlastník letadla neidentifikoval, vlastník letadla;

p) „provozovatelem komerční letecké dopravy“ rozumí provozovatel, jenž za úplatu poskytuje pravidelné nebo nepravidelné letecké služby veřejnosti za účelem přepravy cestujících, nákladu nebo poštovních zásilek;

q) „členským státem správy“ rozumí členský stát odpovědný za správu systému Společenství ve vztahu k provozovateli letadla podle článku 18a;

r) „emisemi způsobenými letectvím“ rozumí emise ze všech letů v rámci činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu nebo přilétají na takové letiště ze třetí země;

s) „historickými emisemi z letectví“ rozumí průměrná střední hodnota ročních emisí z letadel vykonávajících v kalendářních letech 2004, 2005 a 2006 činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I.

KAPITOLA II

LETECTVÍ

Článek 3a

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I.

Článek 3b

Činnosti v oblasti letectví

Do 2. srpna 2009 vypracuje Komise regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 pokyny týkající se podrobného výkladu činností v oblasti letectví uvedených v příloze I.

Článek 3c

Celkový počet povolenek pro letectví

1. Pro období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012 se celkové množství povolenek, které mají být přiděleny provozovatelům letadel, rovná 97 % historických emisí z letectví.

2. Pro období uvedené v čl. 11 odst. 2 počínající dnem 1. ledna 2013, a nedojde-li k žádným změnám v návaznosti na přezkum podle čl. 30 odst. 4, pro každé následující období se celkové množství povolenek, které mají být přiděleny provozovatelům letadel, rovná 95 % historických emisí z letectví vynásobených počtem let v daném období.

Tento procentní podíl lze přezkoumat v rámci všeobecného přezkumu této směrnice.

3. Komise přezkoumá celkové množství povolenek, jež mají být přiděleny provozovatelům letadel podle čl. 30 odst. 4.

4. Do 2. srpna 2009 Komise rozhodne o historických emisích z letectví na základě nejlepších dostupných údajů, včetně odhadů vycház-

▼M2

zejících z aktuálních informací o dopravě. Toto rozhodnutí bude posouzeno výborem uvedeným v čl. 23 odst. 1.

Článek 3d

Způsob přidělování povolenek pro letectví prostřednictvím dražby

1. V období uvedeném v čl. 3c odst. 1 se vydraží 15 % povolenek.

2. Od 1. ledna 2013 se vydraží 15 % povolenek. Tento procentní podíl lze v rámci všeobecného přezkumu této směrnice zvýšit.

3. Bude přijato nařízení obsahující podrobná ustanovení pro dražby povolenek, které nemusí být vydány zdarma, podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nebo čl. 3f odst. 8 prováděné členskými státy. Množství povolenek, které mají v každém období jednotlivé členské státy vydražit, je úměrné jejich podílu na celkovém množství emisí způsobených letectvím ve všech členských státech za referenční rok, za který byla podána zpráva podle čl. 14 odst. 3 ověřená podle článku 15. Pro období uvedené v čl. 3c odst. 1 je referenčním rokem rok 2010 a pro každé následující období uvedené v článku 3c je referenčním rokem kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se dražba vztahuje.

Uvedené nařízení, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

4. Způsob použití příjmů z dražby povolenek určí členské státy. Tyto příjmy by se měly využít za účelem boje proti změně klimatu v EU a třetích zemích mimo jiné na opatření ke snižování emisí skleníkových plynů, na přizpůsobení se dopadům změny klimatu v EU a ve třetích zemích, zejména v rozvojových zemích, na financování výzkumu a vývoje v oblasti zmírňování a přizpůsobování se, včetně letectví a letecké dopravy, na snížení emisí prostřednictvím dopravy s nízkými hodnotami emisí a na pokrytí nákladů na správu systému. Výnosy z dražby by měly být použity také na financování příspěvků do Globálního fondu pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii a na opatření proti odlesňování.

Členské státy informují Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto odstavce.

5. Poskytnutí informací Komisi na základě této směrnice nezbavuje členské státy oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

Článek 3e

Přidělování (alokace) a vydávání povolenek provozovatelům letadel

1. Pro každé období uvedené v článku 3c mohou všichni provozovatelé letadel požádat o přidělení povolenek, které mají být přiděleny zdarma. Žádost lze podat u příslušného orgánu v členském státě správy prostřednictvím předložení ověřených údajů o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I vykonané uvedeným provozovatelem letadel za sledovaný rok. Pro účely tohoto článku se sledovaným rokem rozumí kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se v souladu s přílohami IV a V vztahuje, nebo, pokud jde o období uvedené v čl. 3c odst. 1, rok 2010. Žádosti se podávají nejméně 21 měsíců před začátkem období, ke kterému se vztahují, nebo, pokud jde o období uvedené v čl. 3c odst. 1, do 31. března 2011.

2. Nejméně 18 měsíců před začátkem období, k němuž se žádost vztahuje, nebo v souvislosti s obdobím uvedeným v čl. 3c odst. 1 do 30. června 2011, předloží členské státy Komisi žádosti, které obdržely podle odstavce 1.

▼M2

3. Nejméně 15 měsíců před začátkem každého období podle čl. 3c odst. 2, nebo v souvislosti s obdobím uvedeným v čl. 3c odst. 1 do 30. září 2011, vypočte Komise a rozhodnutím stanoví

a) celkový počet povolenek, které mají být přiděleny pro uvedené období v souladu s článkem 3c;

b) počet povolenek, u nichž má být v daném období provedena dražba v souladu s článkem 3d;

c) počet povolenek ve zvláštní rezervě pro provozovatele letadel pro dané období v souladu s článkem 3f odst. 1;

d) počet povolenek, jež mají být přiděleny zdarma v daném období odečtením počtu povolenek podle písm. b) a c) z celkového množství povolenek, o nichž bylo rozhodnuto podle písm. a), a

e) referenční hodnotu, která bude použita při přidělování povolenek zdarma provozovatelům letadel, jejichž žádosti byly předloženy Komisi v souladu s odstavcem 2.

Referenční hodnota uvedená v písmenu e), vyjádřená jako počet povolenek na tunokilometr, se vypočítá vydělením počtu povolenek uvedených v písmenu d) součtem tunokilometrů uvedených v žádostech předložených Komisi v souladu s odstavcem 2.

4. Do tří měsíců od data, kdy Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 3, vypočte a zveřejní každý členský stát správy

a) celkový počet povolenek přidělených na období jednotlivým provozovatelům letadel, jejichž žádost byla předložena Komisi v souladu s odstavcem 2, vypočtený vynásobením tunokilometrů uvedených v žádosti referenční hodnotou uvedenou v odst. 3 písm. e) a

b) počet povolenek přidělených jednotlivým provozovatelům letadel na každý rok, který se stanoví vydělením celkového počtu přidělených povolenek za období vypočtených podle písmene a) počtem let v období, v němž uvedený provozovatel provádí činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I.

5. Do 28. února 2012 a v následujících letech vždy do 28. února vydá příslušný orgán členského státu správy každému provozovateli letadla počet povolenek přidělený uvedenému provozovateli pro daný rok podle tohoto článku nebo podle článku 3f.

Článek 3f

Zvláštní rezerva pro určité provozovatele letadel

1. V každém období podle čl. 3c odst. 2 se vyčlení 3 % z celkového počtu povolenek, které mají být přiděleny, do zvláštní rezervy pro provozovatele letadel:

a) kteří začínají s vykonáváním činnosti v oblasti letectví podle přílohy I po sledovaném roce, za který byly předloženy údaje o tunokilometrech podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, nebo

b) u jejichž údajů o tunokilometrech dochází k růstu v průměru o více než 18 % ročně mezi sledovaným rokem, za který byly předloženy údaje o tunokilometrech podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období,

a jejichž činnost podle písm. a) nebo dodatečná činnost podle písm. b) není zcela ani zčásti pokračováním činnosti v oblasti letectví, jež byla dříve vykonávána jiným provozovatelem letadla.

2. Provozovatel letadla, jenž je podle odstavce 1 způsobilý, může požádat o přidělení povolenek zdarma ze zvláštní rezervy tak, že podá žádost příslušnému orgánu členského státu správy. Žádost se podává do

▼M2

30. června třetího roku období uvedeného v čl. 3c odst. 2, k němuž se vztahuje.

Provozovateli letadla nesmí být podle odst. 1 písm. b) přiděleno více než 1 000 000 povolenek.

3. Žádost podle odstavce 2

a) musí obsahovat ověřené údaje o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I uskutečněné provozovatelem činnosti v oblasti letectví ve druhém kalendářním roce období uvedeného v čl. 3c odst. 2, k němuž se tato žádost vztahuje, v souladu s přílohami IV a V;

b) poskytuje důkazy o tom, že kritéria pro způsobilost podle odst. 1 jsou splněna, a

c) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. b) uvede

   i) procentní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období,

   ii) absolutní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období a

   iii) absolutní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období, jehož hodnota je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b).

4. Členské státy předloží Komisi žádosti přijaté podle odstavce 2 nejpozději do šesti měsíců od uplynutí lhůty pro podávání těchto žádostí.

5. Komise rozhodne o referenční hodnotě, jež se použije pro přidělení povolenek zdarma provozovatelům letedel, jejichž žádosti byly předány Komisi v souladu s odstavcem 4, nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí lhůty pro podávání žádostí podle odstavce 2.

S výhradou odstavce 6 se referenční hodnota vypočítá vydělením počtu povolenek ve zvláštní rezervě součtem

a) údajů o tunokilometrech pro provozovatele letadel spadajících pod odst. 1 písm. a) zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. a) a odstavcem 4 a

b) hodnoty absolutního nárůstu tunokilometrů, jež je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b) pro provozovatele letadel spadající pod odst. 1 písm. b) zahrnuté do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. c) bodem iii) a odstavcem 4.

6. V důsledku referenční hodnoty vypočtené podle odstavce 5 nesmí být roční přidělení povolenek na tunokilometr vyšší než roční přidělení povolenek na tunokilometr provozovatelům letadel podle čl. 3e odst. 4.

7. Do tří měsíců ode dne, kdy Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 5, vypočte a zveřejní každý členský stát správy

a) přidělení povolenek ze zvláštní rezervy všem provozovatelům letadel, jejichž žádost byla předložena Komisi v souladu s odstavcem 4. Toto přidělení se vypočte vynásobením referenční hodnoty zveřejněné podle odstavce 5:

   i) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. a) tunokilometrů zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. a) a s odstavcem 4,

▼M2

ii) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. b) hodnoty absolutního nárůstu tunokilometrů, jež je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b), zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. c) bodem iii) a odstavcem 4 a

b) přidělení povolenek všem provozovatelům letadel na každý rok, které se stanoví vydělením počtu povolenek přidělených danému provozovateli podle písm. a) počtem celých kalendářních let zbývajících v období podle čl. 3c odst. 2, k němuž se přidělení vztahuje.

8. Nepřidělené povolenky ve zvláštní rezervě členské státy vydraží.

9. Komise může přijmout podrobná pravidla pro nakládání se zvláštní rezervou podle tohoto článku, včetně hodnocení zaměřeného na to, jak jsou splněna kritéria způsobilosti podle odstavce 1. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Článek 3g

Plány pro monitorování a vykazování

Členský stát správy zajistí, aby každý provozovatel letadla předložil příslušnému orgánu v daném členském státě plán pro monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e a že tyto plány příslušný úřad schválí v souladu s pokyny přijatými podle článku 14.

KAPITOLA III

STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ

Článek 3h

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti uvedené v příloze I kromě činností v oblasti letectví.

▼B

Článek 4

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Členské státy zajistí, že od 1. ledna 2005 žádné zařízení nebude provozovat činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovatel nemá povolení udělené příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení dočasně vyňato ze systému Společenství podle článku 27.

Článek 5

Žádosti o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Žádost o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů podaná u příslušného orgánu obsahuje popis:

a) zařízení a jeho činností včetně používané technologie;

▼B

b) surovin a pomocných materiálů, jejichž používání pravděpodobně povede k emisím plynů uvedených v příloze I;

c) zdrojů emisí plynů uvedených v příloze I ze zařízení a

d) opatření plánovaných k monitorování emisí a jejich vykazování v souladu s pokyny přijatými podle článku 14.

Žádost musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

Článek 6

Podmínky a obsah povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

1. Příslušný orgán udělí povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, kterým se povoluje vypouštět skleníkové plyny z celého zařízení nebo jeho části, pokud je přesvědčen, že provozovatel je schopen emise monitorovat a podávat o nich zprávu.

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů se může vztahovat na jedno či více zařízení na tomtéž místě, která jsou provozována týmž provozovatelem.

2. Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahuje tyto údaje:

a) jméno a adresu provozovatele;

b) popis činností a emisí ze zařízení;

c) požadavky týkající se monitorování, s uvedením podrobností metody a frekvence monitorování;

d) požadavky týkající se podávání zpráv;

▼M2

e) povinnost vyřadit povolenky jiné než povolenky vydané podle kapitoly II ve výši rovnající se celkovým emisím zařízení v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15, do čtyř měsíců od konce uvedeného roku.

▼B

Článek 7

Změny zařízení

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o jakýchkoli plánovaných změnách v povaze nebo fungování zařízení nebo o jeho rozšíření, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán povolení případně aktualizuje. Pokud dojde ke změně totožnosti provozovatele zařízení, příslušný orgán aktualizuje povolení a zahrne do něj jméno a adresu nového provozovatele.

Článek 8

Koordinace se směrnicí 96/61/ES

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby u zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice 96/61/ES, byly podmínky a postupy pro udělení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů koordinovány s podmínkami a postupy pro udělení povolení stanovenými v uvedené směrnici. Požadavky článků 5, 6 a 7 této směrnice mohou být začleněny do postupů stanovených ve směrnici 96/61/ES.

▼B

Článek 9

Národní alokační plán

1. Členské státy vytvoří pro každé období uvedené v čl. 11 odst. 1 a 2 národní plán uvádějící celkové množství povolenek, které mají v úmyslu přidělit pro uvedené období, a způsob, jak je zamýšlí přidělit. Plán je založen na objektivních a transparentních kritériích, včetně kritérií uvedených v příloze III, přičemž se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti. Aniž je dotčena Smlouva, Komise vypracuje nejpozději do 31. prosince 2003 pokyny k provádění kritérií uvedených v příloze III.

Pro období uvedené v čl. 11 odst. 1 se plán zveřejní a oznámí Komisi a ostatním členským státům nejpozději do 31. března 2004. Pro následující období se plán zveřejní a oznámí Komisi a ostatním členským státům nejpozději 18 měsíců před začátkem příslušného období.

2. Národní alokační plán se posoudí ve výboru uvedeném v čl. 23 odst. 1.

3. Do tří měsíců po oznámení národního alokačního plánu členským státem podle odstavce 1 může Komise plán nebo jeho jakoukoli část odmítnout z důvodu neslučitelnosti s kritérii uvedenými v příloze III nebo s článkem 10. Členský stát učiní rozhodnutí podle čl. 11 odst. 1 nebo 2 pouze tehdy, pokud Komise přijme navržené změny. Odmítavé rozhodnutí musí Komise odůvodnit.

Článek 10

Způsob přidělování (alokace)

Pro tříleté období počínající dnem 1. ledna 2005 členské státy přidělí alespoň 95 % povolenek zdarma. Pro pětileté období počínající dnem 1. ledna 2008 členské státy přidělí alespoň 90 % povolenek zdarma.

Článek 11

Přidělování (alokace) a vydávání povolenek

1. Pro tříleté období počínající dnem 1. ledna 2005 rozhodne každý členský stát o celkovém množství povolenek, které přidělí pro uvedené období, a o přidělení těchto povolenek provozovateli každého zařízení. Toto rozhodnutí se učiní alespoň tři měsíce před začátkem období a bude založeno na národním alokačním plánu vytvořeném podle článku 9 a v souladu s článkem 10, přičemž se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti.

2. Pro pětileté období počínající dnem 1. ledna 2008 a pro každé následující pětileté období rozhodne každý členský stát o celkovém množství povolenek, které přidělí pro uvedené období, a zahájí postup přidělování těchto povolenek provozovateli každého zařízení. Toto rozhodnutí se učiní alespoň 12 měsíců před začátkem příslušného období a bude založeno na národním alokačním plánu vytvořeném podle článku 9 a v souladu s článkem 10, přičemž se náležitě přihlédne k připomínkám veřejnosti.

3. Rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 musí být v souladu s požadavky Smlouvy, a zejména s články 87 a 88. Při rozhodování o přidělování přihlíží členské státy k potřebě poskytnout přístup k povolenkám novým účastníkům na trhu.

4. Příslušný orgán vydá část z celkového množství povolenek do 28. února každého roku období uvedeného v odstavci 1 nebo 2.

▼M2

KAPITOLA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE LETECKÝCH A STACIONÁRNÍCH ZAŘÍZENÍ

▼M1

Článek 11a

Použití CER a ERU z projektových činností v systému Společenství

1. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy provozovatelům umožnit používat CER a ERU z projektových činností v systému Společenství v každém z období uvedených v čl. 11 odst. 2 až do procenta přídělu povolenek každému zařízení, které každý členský stát určí ve svém národním alokačním plánu pro dané období. Toto se uskuteční vydáním a okamžitým vyřazením povolenky členským státem výměnou za jednu CER nebo ERU, jež má provozovatel v registru svého členského státu.

▼M2

1a. Pro období uvedené v čl. 3c odst. 1 mohou provozovatelé letadel využívat CER a ERU až do výše 15 % počtu povolenek, které musí být podle čl. 12 odst. 2a vyřazeny.

Pro následující období by měl být procentní podíl CER a ERU, které mohou být použity v souvislosti s činnostmi v oblasti letectví, přezkoumán jako součást všeobecného přezkumu této směrnice a při zohlednění vývoje mezinárodního režimu změny klimatu.

Komise zveřejní tento procentní podíl nejméně šest měsíců před začátkem každého období podle článku 3c.

▼M1

2. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy provozovatelům umožnit používat CER z projektových činností v systému Společenství v období uvedeném v čl. 11 odst. 1. Toto se uskuteční vydáním a okamžitým vyřazením povolenky členským státem výměnou za jednu CER. Členské státy zruší CER, jež provozovatelé použili v období uvedeném v čl. 11 odst. 1.

3. Všechny CER a ERU, které jsou vydány a mohou být použity podle UNFCCC a Kjótského protokolu a následných rozhodnutí přijatých na jejich základě, mohou být použity v systému Společenství,

a) kromě toho, že s ohledem na skutečnost, že v souladu s UNFCCC a s Kjótským protokolem a následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě se členské státy při plnění svých závazků podle čl. 3 odst. 1 Kjótského protokolu a podle rozhodnutí 2002/358/ES zdržují používání CER a ERU vytvořených v jaderných zařízeních, se provozovatelé musí zdržet používání CER a ERU vytvořených v těchto zařízeních v systému Společenství v období uvedeném v čl. 11 odst. 1 a v prvním pětiletém období uvedeném v čl. 11 odst. 2,

a

b) s výjimkou CER a EUR z činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví.

Článek 11b

Projektové činnosti

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že základní linie pro projektové činnosti, jak jsou vymezeny následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu, prováděné v zemích, jež podepsaly s Unií smlouvu o přistoupení, byly zcela v souladu s *acquis communataire*, včetně dočasných odchylek stanovených v dané smlouvě o přistoupení.

▼M1

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, zajistí členské státy hostící projektové činnosti, aby žádné ERU ani CER nebyly vydány pro snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů ►M2 z činností ◄, na která se vztahuje tato směrnice.

3. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež přímo snižují nebo omezují emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud provozovatel tohoto zařízení zruší stejný počet povolenek.

4. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež nepřímo snižují nebo omezují úroveň emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud byl stejný počet povolenek zrušen v registru členského státu původu ERU nebo CER.

5. Členský stát, který umožňuje soukromým nebo veřejným subjektům účast na projektových činnostech, zůstává odpovědný za plnění svých závazků podle UNFCCC a Kjótského protokolu a zajistí, aby byla tato účast v souladu s odpovídajícími obecnými zásadami, způsoby a postupy přijatými podle UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

6. V případě projektových činností výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW členské státy při schvalování těchto projektových činností zajistí, aby byla během rozvoje těchto projektových činností dodržena náležitá mezinárodní kritéria a obecné směry, včetně těch obsažených ve zprávě Světové komise pro přehrady z dubna 2000 nazvané „Přehrady a rozvoj — nový rámec pro rozhodování“.

▼M3

7. Komise přijímá prováděcí předpisy k odstavcům 3 a 4, zejména s ohledem na zamezení dvojího započtení, regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2. Komise přijímá veškeré další předpisy nezbytné k provedení odstavce 5, splní-li hostící strana všechny požadavky způsobilosti pro projektové činnosti JI. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Článek 12

Převod, vyřazení a zrušení povolenek

1. Členské státy zajistí, aby povolenky mohly být převáděny mezi:

a) osobami v rámci Společenství;

b) osobami v rámci Společenství a osobami ve třetích zemích, kde jsou tyto povolenky uznávány v souladu s postupem uvedeným v článku 25, bez jiných omezení, než jsou omezení obsažená v této směrnici nebo přijatá na jejím základě.

2. Členské státy zajistí, aby povolenky vydávané příslušným orgánem jiného členského státu byly uznávány pro účely ►M2 splnění závazků provozovatele letadla podle odstavce 2a nebo ◄ splnění povinností provozovatele podle odstavce 3.

▼M2

2a. Členský stát správy zajistí, aby do 30. dubna každého roku každý provozovatel letadla vyřadil počet povolenek rovnající se celkovým emisím z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I za předchozí kalendářní rok, které tento provozovatel letadla uskutečňuje, ověřených podle článku 15. Členské státy zajistí, aby povolenky vyřazené podle tohoto odstavce byly následně zrušeny.

3. Členské státy zajistí, aby do 30. dubna každého roku provozovatel každého zařízení vyřadil počet povolenek jiných než povolenek vydaných podle kapitoly II rovnající se celkovým emisím z uvedeného zařízení během předchozího kalendářního roku, ověřených podle článku 15, a aby uvedené povolenky byly následně zrušeny.

▼B

4. Členské státy podniknou nezbytné kroky k zajištění toho, že povolenky budou kdykoli zrušeny na žádost osoby, která je jejich držitelem.

Článek 13

Platnost povolenek

1. Povolenky jsou platné pro emise během období uvedeného v čl. 11 odst. 1 nebo 2, pro které byly vydány.

2. Čtyři měsíce po začátku prvního pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 2 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s čl. 12 odst. 3.

Členské státy mohou vydávat povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.

3. Čtyři měsíce po začátku každého následujícího pětiletého období uvedeného v čl. 11 odst. 2 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s ►M2 čl. 12 odst. 2a nebo 3 ◄.

Členské státy vydávají povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.

Článek 14

Pokyny pro monitorování emisí a jejich vykazování

1. ►M3 Komise přijme pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů vznikajících v důsledku činností uvedených v příloze I a specifikovaných ve vztahu k těmto činnostem. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3. ◄ Tyto pokyny jsou založeny na zásadách pro monitorování a vykazování uvedených v příloze IV.

2. Členské státy zajistí, aby emise byly monitorovány podle těchto pokynů.

▼M2

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel nebo provozovatel letadla v souladu s těmito pokyny podal příslušnému orgánu zprávu o emisích ze zařízení během každého kalendářního roku nebo od 1. ledna 2010 z letadel, která provozuje, po skončení uvedeného roku.

Článek 15

Ověřování

Členské státy zajistí, aby zprávy, které provozovatelé nebo provozovatelé letadel předložili podle čl. 14 odst. 3, byly ověřeny v souladu s kritérii stanovenými v příloze V a veškerými podrobnými ustanoveními přijatými Komisí v souladu s tímto článkem a aby o tom byl příslušný orgán informován.

Členské státy zajistí, aby provozovatel nebo provozovatel letadla, jehož zpráva nebyla do 31. března každého roku se zřetelem na emise předchozího roku posouzena jako uspokojující v souladu s kritérii stanovenými v příloze V veškerými podrobnými ustanoveními přijatými Komisí v souladu s tímto článkem, nemohl provádět další převody povolenek do doby, než bude zpráva uvedeného provozovatele nebo provozovatele letadla posouzena jako uspokojující.

Komise může přijmout podrobná ustanovení týkající se ověření zpráv předkládaných provozovateli letadel podle čl. 14 odst. 3 a žádostí podle článků 3e a 3f, včetně postupů ověřování, které mají používat ověřovatelé, a to regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

▼B

Článek 16

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a učiní opatření nezbytná k zajištění provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi ►M2 ——————— ◄ a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich dotýkají.

▼M2

2. Členské státy zajistí, aby byla zveřejněna jména provozovatelů a provozovatelů letadel, kteří porušují požadavky na vyřazení dostačujícího množství povolenek podle této směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel a provozovatel letadla, který do 30. dubna každého roku nevyřadí dostačující množství povolenek ke krytí svých emisí během předchozího roku, musel zaplatit pokutu za překročení emisí. Pokuta za překročení emisí činí 100 EUR za každou vypuštěnou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého, pro kterou provozovatel nebo provozovatel letadla nevyřadil povolenky. Platba pokuty za překročení emisí nezprošťuje provozovatele nebo provozovatele letadla povinnosti vyřadit povolenky ve výši tohoto překročení emisí, až bude vyřazovat povolenky pro následující kalendářní rok.

▼B

4. Během tříletého období počínajícího dnem 1. ledna 2005 členské státy uplatní nižší pokutu za překročení emisí ve výši 40 EUR za každou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého vypuštěnou zařízením, pro které provozovatel nevyřadil povolenky. Platba pokuty za překročení emisí nezprošťuje provozovatele povinnosti vyřadit povolenky ve výši tohoto překročení emisí, až bude vyřazovat povolenky pro následující kalendářní rok.

▼M2

5. V případě, že provozovatel letadla nesplňuje požadavky této směrnice a jiná donucovací opatření jejich dodržování nezajistila, může jeho členský stát správy požádat Komisi, aby rozhodla o uložení zákazu provozování letecké dopravy dotčenému provozovateli letadla.

6. Jakákoliv žádost členského státu správy podle článku 5 musí obsahovat

a) důkazy, že provozovatel letadla nesplnil své povinnosti stanovené touto směrnicí;

b) podrobné informace o donucovacích opatřeních přijatých daným členským státem;

c) odůvodnění uložení zákazu provozování letecké dopravy na úrovni Společenství a

d) doporučení týkající se oblasti působnosti zákazu provozování letecké dopravy na úrovni Společenství a veškeré podmínky, jež by měly být požadovány.

7. Pokud jsou žádosti, jako například žádosti uvedené v odstavci 5, určeny Komisi, uvědomí Komise ostatní členské státy prostřednictvím jejich zástupců ve výboru uvedeném v čl. 23 odst. 1 v souladu s jednacím řádem výboru.

8. Před přijetím rozhodnutí na základě žádosti podle odstavce 5 proběhnou, je-li to možné a proveditelné, konzultace orgánů zodpovědných za regulační dohled nad dotčeným provozovatelem letadla. Konzultace budou pokud možno prováděny společně s Komisí a členskými státy.

9. Pokud Komise zvažuje přijetí rozhodnutí na základě žádosti podle odstavce 5, sdělí dotčenému provozovateli letadla základní údaje a důvody, na nichž se dané rozhodnutí zakládá. Dotčený provozovatel

▼M2

letadla má možnost předložit do deseti pracovních dnů po tomto sdělení písemné připomínky Komisi.

10. Na žádost členského státu může Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 přijmout rozhodnutí o uložení zákazu provozování letecké dopravy dotčenému provozovateli letadla.

11. Každý členský stát prosazuje na svém území rozhodnutí přijatá podle odstavce 10. Uvědomí Komisi o veškerých opatřeních přijatých za účelem provádění těchto rozhodnutí.

12. V případě potřeby se stanoví podrobná pravidla týkající se postupů podle tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem podle čl. 23 odst. 3.

▼M1

Článek 17

Přístup k informacím

Rozhodnutí o přidělování povolenek, informace o projektových činnostech, kterých se členský stát účastní nebo na kterých umožňují účast soukromým nebo veřejným subjektům, a zprávy o emisích, které je třeba předat podle povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a které jsou v držení příslušného orgánu, jsou zpřístupněny veřejnosti v souladu se směrnicí 2003/4/ES.

▼B

Článek 18

Příslušný orgán

Členské státy učiní vhodné správní úpravy k provádění této směrnice, včetně jmenování vhodného příslušného orgánu nebo orgánů. Tam, kde je jmenováno více příslušných orgánů než jeden, musí být práce těchto orgánů prováděná v rámci této směrnice koordinována.

▼M1

Členské státy zejména zajistí koordinaci mezi svým styčným bodem určeným pro schválení projektových činností podle čl. 6 odst. 1 písm. a) Kjótského protokolu a svým vnitrostátním orgánem určeným pro provádění článku 12 Kjótského protokolu, určenými v souladu s následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼M2

Článek 18a

Členský stát správy

1. Pokud jde o provozovatele letadel, je členským státem správy

a) v případě provozovatele letadla s platnou provozní licencí vydanou členským státem v souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům ([1]) členský stát, který uvedenému provozovateli letadla provozní licenci vydal, a

b) ve všech ostatních případech členský stát s nejvyšším odhadovaným množstvím emisí způsobených leteckým provozem a pocházejících z letů uskutečněných uvedeným provozovatelem letadla v základním roce.

2. Pokud v prvních dvou letech kteréhokoliv období uvedeného v článku 3c žádné emise způsobené leteckým provozem a pocházející z letů uskutečněných provozovatelem letadla, na nějž se vztahuje odst. 1 písm. b), nejsou způsobeny jeho členskému státu správy, je

([1]) Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M2

v následujícím období tento provozovatel letadla převeden k jinému členskému státu správy. Novým členským státem správy se stává členský stát s nejvyšším odhadovaným množstvím emisí způsobených leteckým provozem, pocházejících z letů uskutečněných uvedeným provozovatelem během prvních dvou let předchozího období.

3. Komise na základě nejlepších dostupných informací

a) zveřejní do 1. února 2009 seznam provozovatelů letadel, kteří ke dni 1. ledna 2006 nebo po tomto datu vykonávají činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I, a v souladu s odstavcem 1 uvedou u jednotlivých provozovatelů letadel členský stát správy a

b) aktualizuje do 1. února každého následujícího roku seznam tak, aby obsahoval provozovatele letadel, kteří začali vykonávat činnost v odvětví letectví uvedenou v příloze I po uvedeném datu.

4. Komise může regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 vypracovat pokyny, které se budou týkat správy provozovatelů letadel podle této směrnice členskými státy.

5. Pro účely odstavce 1 se „základním rokem“ v souvislosti s provozovatelem letadel, jenž začal vykonávat svou činnost ve Společenství po 1. lednu 2006, rozumí první kalendářní rok provozu a ve všech ostatních případech kalendářní rok začínající 1. lednem 2006.

Článek 18b

Pomoc ze strany Eurocontrolu

Pro účely plnění svých závazků podle čl. 3c odst. 4 a článku 18a může Komise požádat o pomoc Eurocontrol nebo jinou příslušnou organizaci a může s uvedenými organizacemi v tomto smyslu uzavřít odpovídající dohody.

▼B

Článek 19

Registr

1. Členské státy vytvoří a vedou registr k zajištění přesné evidence vydávání, držení, převádění a rušení povolenek. Členské státy mohou vést své registry v konsolidovaném systému společně s jedním nebo více jinými členskými státy.

2. Každá osoba může být držitelem povolenek. Registr je přístupný veřejnosti a obsahuje oddělené účty k zaznamenání povolenek držených každou osobou, které jsou povolenky vydávány nebo od které jsou převáděny.

▼M3

3. K provedení této směrnice přijme Komise nařízení týkající se normalizovaného a bezpečného systému registrů ve formě standardizovaných elektronických databází obsahujících společné datové prvky ke sledování vydávání, držení, převádění a rušení povolenek, k zajištění přístupu veřejnosti a přiměřené důvěrnosti údajů a k zajištění toho, aby nedocházelo k žádným převodům neslučitelným s povinnostmi vyplývajícími z Kjótského protokolu. Uvedené nařízení rovněž zahrne ustanovení o používání a identifikaci CER a ERU v systému Společenství a ustanovení o monitorování úrovně tohoto používání. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Článek 20

Ústřední správce

1. Komise jmenuje ústředního správce, aby vedl nezávislý protokol transakcí sloužící k zaznamenávání vydávání, převádění a rušení povolenek.

2. Ústřední správce provádí automatickou kontrolu každé transakce v registrech prostřednictvím tohoto nezávislého protokolu transakcí, aby zajistil, že neexistují žádné nesrovnalosti ve vydávání, převádění a rušení povolenek.

3. Pokud jsou při automatické kontrole zjištěny nesrovnalosti, ústřední správce o tom informuje dotyčný členský stát nebo dotyčné členské státy, které nezaregistrují danou transakci nebo jakékoli další transakce vztahující se k daným povolenkám, dokud nebudou nesrovnatelnosti vyřešeny.

Článek 21

Vykazování členskými státy

1. Každý rok předkládají členské státy Komisi zprávu o uplatňování této směrnice. ►M1 Tato zpráva se zejména zabývá úpravami pro přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozem registrů, uplatňováním pokynů pro monitorování a vykazování, ověřováním a otázkami týkajícími se dodržování této směrnice a případně nakládáním s povolenkami z daňového hlediska. ◄ První zpráva se zašle Komisi do 30. června 2005. Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy navržených Komisí postupem podle článku 6 směrnice 91/692/EHS. Dotazník nebo osnova se zašle členským státům nejpozději šest měsíců před termínem pro předání první zprávy.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 Komise zveřejní zprávu o uplatňování této směrnice do tří měsíců od obdržení zpráv od členských států.

▼M1

3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování a dodržování této směrnice.

Článek 21a

Podpora činnosti budování kapacit

V souladu s UNFCCC, Kjótským protokolem a veškerými následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě usilují Komise a členské státy o podporu činnosti budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím, aby jim pomohly plně využít JI a CDM takovým způsobem, který podpoří jejich strategie udržitelného rozvoje, a usnadnily závazky subjektů v rozvoji a v provádění projektů JI a CDM.

▼M3

Článek 22

Změny přílohy III

S přihlédnutím ke zprávám stanoveným v článku 21 a zkušenostem z uplatňování této směrnice může Komise změnit přílohu III, s výjimkou kritérií 1, 5 a 7, pro období od roku 2008 do roku 2012. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Článek 23

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 8 rozhodnutí 93/389/EHS.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

▼M3

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼B

Článek 24

Postupy pro jednostranné zahrnutí dodatečných činností a plynů

▼M3

1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí s přihlédnutím ke všem relevantním kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské soutěže, environmentálnímu dopadu úpravy a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pro

a) zařízení, která nejsou uvedena v příloze I, pokud zahrnutí těchto zařízení schválí Komise regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2, a

b) činnosti a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, pokud zahrnutí těchto činností a skleníkových plynů schválí Komise. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Od roku 2005 mohou členské státy za stejných podmínek používat obchodování s povolenkami na emise pro zařízení provádějící činnosti stanovené v příloze I, u kterých se nedosahuje mezních hodnot stanovených v uvedené příloze.

▼B

2. Povolenky přidělované zařízením provádějícím tyto činnosti se specifikují v národním alokačním plánu uvedeném v článku 9.

▼M3

3. Komise může z vlastního podnětu nebo musí na žádost členského státu přijmout pokyny pro monitorování a vykazování emisí z činností, zařízení a skleníkových plynů, které nejsou uvedeny v příloze I, pokud monitorování a vykazování těchto emisí může být prováděno s dostatečnou přesností.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

4. V případě, že jsou tato opatření zavedena, přezkumy prováděné podle článku 30 také posuzují, zda by měla být změněna příloha I, aby se zahrnuly emise z těchto činností harmonizovaným způsobem pro celé Společenství.

▼B

Článek 25

Propojení s jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů

1. Je žádoucí uzavřít dohody se třetími zeměmi uvedenými v příloze B Kjótského protokolu, které protokol ratifikovaly, aby se zajistilo vzájemné uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů v souladu s pravidly stanovenými v článku 300 Smlouvy.

▼M3

2. Pokud byla uzavřena dohoda uvedená v odstavci 1, vypracuje Komise nezbytné předpisy pro vzájemné uznávání povolenek podle uvedené dohody. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼M2

Článek 25a

Opatření třetích zemí na snížení dopadu letectví na změnu klimatu

1. Pokud třetí země přijme opatření na snížení dopadu letů odlétajících z této země a přistávajících ve Společenství na změnu klimatu, Komise po konzultaci s danou třetí zemí a členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 23 odst. 1 zváží dostupné možnosti s cílem zajistit optimální součinnost mezi systémem Společenství a opatřeními dané země.

V případě potřeby může Komise přijmout změny umožňující vyloučení letů přilétajících z dotčené třetí země z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I nebo umožňující jakékoliv další změny činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, jež jsou vyžadovány na základě dohody podle čtvrtého pododstavce. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Jakékoliv další změny této směrnice mohou být Komisí navrženy Evropskému parlamentu a Radě.

V souladu s čl. 300 odst. 1 Smlouvy může Komise rovněž případně předložit Radě doporučení týkající se zahájení jednání s cílem uzavřít dohodu s dotčenou třetí zemí.

2. Společenství a jeho členské státy i nadále usilují o dosažení dohody o celosvětových opatřeních na snížení emisí skleníkových plynů z letectví. S ohledem na uvedenou dohodu Komise zváží, zda jsou změny této směrnice, pokud jde o provozovatele letadel, nezbytné.

▼B

Článek 26

Změna směrnice 96/61/ES

V čl. 9 odst. 3 směrnice 96/61/ES se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (*) ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečistění životního prostředí.

Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se

▼B

energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.

Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.

Tři předchozí pododstavce se neuplatňují na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

(*) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.“

Článek 27

Dočasné vynětí některých zařízení

1. Členské státy mohou požádat Komisi o dočasné vynětí zařízení ze systému Společenství nejvýše do 31. prosince 2007. V každé žádosti je třeba uvést všechna taková zařízení a žádost se zveřejňuje.

2. Pokud po zvážení všech připomínek veřejnosti k uvedené žádosti Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 23 odst. 2 rozhodne, že zařízení:

a) v důsledku národních politik omezují svoje emise ve stejné míře, v jaké by tak činila, kdyby podléhala ustanovením této směrnice;

b) podléhají požadavkům na monitorování, vykazování a ověřování, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným podle článků 14 a 15 a

c) v případě neplnění národních požadavků podléhají sankcím, které jsou přinejmenším rovnocenné sankcím uvedeným v čl. 16 odst. 1 a 4;

stanoví dočasné vynětí těchto zařízení ze systému Společenství.

Je třeba zajistit, aby nedošlo k žádnému narušení vnitřního trhu.

Článek 28

Sdružení zařízení

1. Členské státy mohou povolit provozovatelům zařízení, která provádějí jednu z činností uvedených v příloze I, aby v souladu s odstavci 2 až 6 tohoto článku vytvořili sdružení zařízení provozujících stejnou činnost na období uvedené v čl. 11 odst. 1 nebo na první pětileté období uvedené v čl. 11 odst. 2.

2. Provozovatelé provádějící činnost uvedenou v příloze I, kteří chtějí vytvořit sdružení, podají žádost příslušnému orgánu, přičemž uvedou zařízení a dobu, pro kterou chtějí sdružení vytvořit, a poskytnou důkazy, že správce bude schopen splnit povinnosti uvedené v odstavcích 3 a 4.

3. Provozovatelé, kteří chtějí vytvořit sdružení, jmenují správce:

a) pro kterého se odchylně od článku 11 vydá celkové množství povolenek vypočtených na každé jednotlivé zařízení provozovatelů;

▼M2

b) který je odchylně od čl. 6 odst. 2 písm. e) a čl. 12 odst. 3 odpovědný za vyřazení povolenek, jiných než povolenek vydaných podle kapitoly II, rovnajících se celkovým emisím ze zařízení ve sdružení a;

▼B

c) který nesmí provádět další převody v případě, že zpráva provozovatele nebyla v souladu s čl. 15 odst. 2 posouzena jako uspokojivá.

▼M2

4. Odchylně od čl. 16 odst. 2, 3 a 4 podléhá správce sankcím použitelným pro případ porušení požadavků vyřadit dostatečné množství povolenek, jiných než povolenek vydaných podle kapitoly II, k pokrytí celkových emisí ze zařízení ve sdružení.

▼B

5. Členský stát, který hodlá povolit vytvoření jednoho nebo více sdružení, předloží Komisi žádost uvedenou v odstavci 2. Aniž je dotčena Smlouva, může Komise do tří měsíců od doručení zamítnout žádost, která nesplňuje požadavky této směrnice. Takové rozhodnutí je třeba odůvodnit. V případě zamítnutí může členský stát povolit vytvoření sdružení, pouze pokud Komise přijme navrhované změny.

6. Pokud správce nesplní sankce uvedené v odstavci 4, odpovídá každý provozovatel zařízení ve sdružení podle čl. 12 odst. 3 a článku 16 za emise z vlastního zařízení.

Článek 29

Vyšší moc

1. Během období uvedeného v čl. 11 odst. 1 mohou členské státy požádat Komisi, aby některým zařízením vydala další povolenky v případech vyšší moci. Komise určí, zda je vyšší moc prokázána, a v takovém případě povolí vydání dalších, nepřevoditelných povolenek dotyčným členským státem pro provozovatele uvedených zařízení.

2. Aniž je dotčena Smlouva, sestaví Komise nejpozději do 31. prosince 2003 pokyny, v nichž jsou popsány okolnosti, za kterých je vyšší moc prokázána.

Článek 30

Přezkum a další vývoj

1. Na základě pokroku dosaženého při monitorování emisí skleníkových plynů může Komise do 31. prosince 2004 učinit návrh Evropskému parlamentu a Radě, aby změnily přílohu I tak, že do ní zahrnou jiné činnosti a emise jiných skleníkových plynů uvedených v příloze II.

2. Na základě zkušeností s uplatňováním této směrnice a na základě pokroku dosaženého při monitorování emisí skleníkových plynů a ve světle vývoje v mezinárodních souvislostech vypracuje Komise zprávu o uplatňování této směrnice, ve které bude posuzovat:

a) jak a zda by měla být změněna příloha I, aby zahrnovala další relevantní odvětví, mimo jiné odvětví chemického průmyslu, zpracování hliníku a oblast dopravy, jiné činnosti a emise jiných skleníkových plynů uvedených v příloze II, s cílem zlepšit ekonomickou účinnost systému;

b) vztah mezi obchodováním s povolenkami na emise na úrovni Společenství a mezinárodním obchodováním s emisními kvótami, které začne v roce 2008;

c) další harmonizaci metody přidělování (včetně dražeb pro období po roce 2012) a kritérií pro národní alokační plán uvedených v příloze III;

▼M1

d) využití kreditů z projektových činností, včetně potřeby harmonizovat povolené používání ERU a CER v systému Společenství;

▼B

e) vztah mezi obchodováním s emisemi a dalšími politikami a opatřeními prováděnými na úrovni členských států a Společenství, včetně zdanění, které sledují tytéž cíle;

f) zda je vhodné, aby pro Společenství existoval jediný registr;

▼B

g) úroveň sankcí za překročení emisí s přihlédnutím mimo jiné k inflaci;

h) fungování trhu s povolenkami, zvláště s přihlédnutím k jakémukoli možnému narušení trhu;

i) jak přizpůsobit systém Společenství rozšířené Evropské unii;

j) sdružování zařízení;

k) praktičnost vývoje referenčních úrovní („benchmarks“) platných po celém území Společenství jako základu pro přidělování, přičemž se přihlédne k nejlepším dostupným technikám a analýzám efektivnosti nákladů;

▼M1

l) dopad mechanismů založených na projektech na hostitelské země, zejména na jejich rozvojové cíle, zda byly schváleny projekty JI a CDM výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 500 MW, jež mají nepříznivý vliv na životní prostředí nebo nepříznivé sociální dopady, a budoucí používání CER a ERU z projektových činností výroby hydroelektrické energie v systému Společenství;

m) podpora úsilí budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím;

n) způsoby a postupy pro schvalování domácích projektových činností členskými státy a pro vydávání povolenek na základě snížení nebo omezení emisí vyplývajících z těchto činností od roku 2008;

o) technická ustanovení týkající se dočasnosti kreditů a omezení způsobilosti u projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví na 1 %, jak stanoví rozhodnutí 17/CP.7, a dále ustanovení související s výsledkem vyhodnocení potencionálních rizik spojených s používáním geneticky modifikovaných organismů nebo potencionálně útočných cizích druhů v rámci projektových činností zalesňování a obnovy lesů, aby provozovatelům umožnily používat CER a ERU z projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví v systému Společenství od roku 2008 v souladu s rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC a Kjótského protokolu.

▼B

Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 30. června 2006, případně s připojenými příslušnými návrhy.

▼M1

3. Před každým obdobím uvedeným v čl. 11 odst. 2 zveřejní každý členský stát ve svém národním alokačním plánu zamýšlené používání ERU a CER a procento přídělu povolenek každému zařízení, do nějž mohou provozovatelé používat ERU a CER v systému Společenství v tomto období. Celkové používání ERU a CER musí být v souladu s odpovídajícími závazky doplňkovosti podle Kjótského protokolu a UNFCCC a rozhodnutí přijatých na jejich základě.

V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismech pro monitorování emisí skleníkových plynů Společenství a pro provádění Kjótského protokolu ([1]) podávají členské státy Komisi každé dva roky zprávu o tom, do jaké míry domácí aktivity skutečně představují významný prvek úsilí vynaloženého na úrovni členského státu a do jaké míry používání mechanismů založených na projektech skutečně doplňuje domácí aktivity, a o poměru mezi nimi v souladu s odpovídajícími ustanoveními Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na jeho základě. Komise o tom podá zprávu v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí. Komise na základě této zprávy případně předloží legislativní nebo jiné návrhy k doplnění předpisů přijatých členskými státy, aby

([1]) Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

▼M1

zajistila, že používání těchto mechanismů doplňuje domácí aktivity v rámci Společenství.

▼M2

4. Na základě monitorování a zkušeností s uplatňováním této směrnice Komise přezkoumá do 1. prosince 2014 její fungování v souvislosti s činnostmi v oblasti letectví uvedenými v příloze I a případně může předložit návrhy Evropskému parlamentu a Radě podle článku 251 Smlouvy. Komise zejména zváží

a) dopad této směrnice na celkové fungování systému Společenství a její důsledky;

b) fungování trhu s povolenkami v oblasti letectví, zejména veškerá možná narušení trhu;

c) účinnost systému Společenství z hlediska životního prostředí a množství, o nějž by mělo být sníženo celkové množství povolenek, které mají být podle článku 3c přiděleny provozovatelům letadel, v souladu s celkovými cíli EU týkajícími se snížení emisí;

d) dopad systému Společenství na odvětví letectví, včetně problematiky konkurenceschopnosti, zejména s přihlédnutím k účinku politik v oblasti změny klimatu, jež se uplatňují pro letectví mimo EU;

e) pokračování zvláštní rezervy pro provozovatele letadel s přihlédnutím k pravděpodobnému sblížení míry růstu v rámci celého průmyslového odvětví;

f) dopad systému Společenství na strukturální závislost ostrovů, enklávních, okrajových regionů a nejvzdálenějších regionů Společenství na letecké dopravě;

g) zda by měl být zahrnut systém „bran“ pro usnadnění obchodování s povolenkami mezi provozovateli letadel a provozovateli zařízení, a přitom zajistit, aby se z žádného převodu nestal čistý převod povolenek provozovatelů letadel na provozovatele zařízení;

h) předpoklady vymezujících prahových hodnot, tak jak jsou uvedeny v příloze I jako certifikovaná maximální vzletová hmotnost a počet letů ročně uskutečněných provozovatelem letadla;

i) dopad vynětí určitých letů vykonávaných v rámci závazků veřejné služby uložených v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství [1] ze systému Společenství;

j) vývoj, a to včetně potenciálu budoucího vývoje, směrem k vyšší efektivitě letectví a zejména pokrok při dosahování cíle Poradní rady pro výzkum letectví v Evropě (ACARE) zaměřeného na rozvoj a demonstrace technologií, které by snižovaly spotřebu pohonných hmot do roku 2020 o 50 %, a zjištění, zda jsou třeba další opatření ke zvýšení efektivity;

k) vývoj vědeckého pojetí dopadů kondenzačních pruhů a cirové oblačnosti, jež jsou způsobeny leteckým provozem, na změnu klimatu s cílem navrhnout účinná opatření ke zmírnění.

Komise poté podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

[1] Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 8.

▼M2

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼B

Článek 31

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Komise oznámí tyto právní a správní předpisy ostatním členským státům.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o tom informuje ostatní členské státy.

Článek 32

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

▼M2

KATEGORIE ČINNOSTÍ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE TATO SMĚRNICE

▼B

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů.

2. Níže uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k výrobním kapacitám nebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Jestliže tentýž provozovatel provozuje ve stejném zařízení nebo na stejném místě několik činností, které spadají pod totéž označení, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají.

▼M2

Od 1. ledna 2012 se začleňují všechny lety, které přilétají na letiště umístěné na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které z uvedeného letiště odlétají.

▼B

Činnosti	Skleníkové plyny
Činnosti v oblasti energetiky	
Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 20 MW (s výjimkou zařízení pro spalování nebezpečných nebo komunálních odpadů).	Oxid uhličitý
Rafinerie minerálních olejů.	Oxid uhličitý
Koksovací pece	Oxid uhličitý
Výroba a zpracování kovů	
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně sirníkové rudy).	Oxid uhličitý
Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý
Zpracování nerostů	
Zařízení na výrobu cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.	Oxid uhličitý
Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.	Oxid uhličitý
Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně, nebo o kapacitě pecí větší než 4 m^3 a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m^3.	Oxid uhličitý
Ostatní činnosti	
Průmyslové závody na výrobu:	Oxid uhličitý
a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů	
b) papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.	Oxid uhličitý

▼B

Činnosti	Skleníkové plyny
▼M2	
Letectví	
Lety, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva nebo které na uvedené letiště přilétají. Tato činnost nezahrnuje: a) lety vykonávané výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a vládních ministrů jiné země, než je členský stát, během jejich služebních cest, pokud je tato skutečnost doložena příslušným označením statusu na letovém plánu; b) vojenské lety vykonávané vojenskými letadly a lety celních a policejních orgánů; c) pátrací a záchranné lety, protipožární lety, humanitární lety a lety letecké záchranné služby schválené příslušným orgánem; d) veškeré lety vykonávané výlučně podle pravidel letu za viditelnosti podle přílohy 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví; e) lety končící na letišti, ze kterého letadlo vzlétlo, během nichž nedošlo k mezipřistání; f) cvičné lety vykonávané výlučně za účelem získání licence nebo získání kvalifikace v případě letové posádky v kabině pilota, pokud je tato skutečnost doložena příslušnou poznámkou v letovém plánu a za předpokladu, že let neslouží k přepravě cestujících nebo nákladu či k přemístění nebo dopravení letadla; g) lety vykonávané výlučně za účelem vědeckého výzkumu nebo kontroly, testování či udělování osvědčení pro letadla nebo vybavení, a to leteckého i pozemního; h) lety vykonávané letadly o certifikované maximální vzletové hmotnosti méně než 5 700 kg. i) lety vykonávané v rámci závazků veřejné služby nařízené v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 na trasách v nejvzdálenějších regionech uvedených v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES nebo na trasách, na nichž nabízená kapacita nepřesahuje 30 000 míst ročně, a j) lety, jež by jinak spadaly pod tuto činnost, vykonávané poskytovatelem komerční letecké dopravy, jenž buď — po tři po sobě jdoucí čtyřměsíční období provozuje méně než 243 letů za období, nebo — lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 10 000 tun za rok. Lety uskutečňované výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a vládních ministrů členských států při výkonu jejich funkce nemohou být z tohoto bodu vyloučeny.	Oxid uhličitý

▼B

PŘÍLOHA II

SKLENÍKOVÉ PLYNY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 3 A 30

Oxid uhličitý (CO_2)

Metan (CH_4)

Oxid dusný (N_2O)

Chlorfluorderiváty uhlovodíků (HFC_s)

Perfluorované deriváty uhlovodíků (PFC_s)

Hexafluorid sírový (SF_6)

▼B

PŘÍLOHA III

KRITÉRIA PRO NÁRODNÍ ALOKAČNÍ PLÁNY PODLE ČLÁNKŮ 9, 22 A 30

1. Celkové množství povolenek, které mají být přiděleny pro příslušné období, je v souladu s povinností členského státu omezit své emise podle rozhodnutí 2002/358/ES a Kjótského protokolu, přičemž se přihlédne na jedné straně k podílu na celkových emisích, který tyto povolenky představují ve srovnání s emisemi ze zdrojů nespadajících pod tuto směrnici, a na druhé straně k národním energetickým politikám, a mělo by být v souladu s národním programem změny klimatu. Celkové množství povolenek, které mají být přiděleny, nesmí být větší než je pravděpodobně nutné k přísnému uplatňování kritérií této přílohy. Do roku 2008 musí být množství tak velké, aby bylo v souladu s cestou k dosažení nebo překročení cíle každého členského státu podle rozhodnutí 2002/358/ES a Kjótského protokolu.

2. Celkové množství povolenek, které mají být přiděleny, je v souladu s hodnoceními skutečného a předpokládaného pokroku při plnění příspěvků členských států k závazkům Společenství podle rozhodnutí 93/389/EHS.

3. Množství povolenek, které mají být přiděleny, je v souladu s potenciálem, včetně technologického potenciálu, činností spadajících pod tento systém a zaměřených na snížení emisí. Členské státy mohou založit své přidělování povolenek na průměrných emisích skleníkových plynů podle produktu pro každou činnost a dosažitelný pokrok v každé činnosti.

4. Plán je v souladu s ostatními právními a politickými nástroji Společenství. Je třeba brát v úvahu nevyhnutelné nárůsty emisí vyplývající z nových legislativních požadavků.

5. V souladu s požadavky Smlouvy, a zejména s články 87 a 88, plán nerozlišuje mezi společnostmi nebo odvětvími tak, aby neoprávněně upřednostňoval některé podniky nebo činnosti.

6. Plán obsahuje informace o způsobu, jak se do systému Společenství v daném členském státě bude moci zapojit nový účastník na trhu.

7. Plán může přihlížet k časným akcím a obsahuje informace o způsobu, kterým se časné akce berou v úvahu. Členské státy mohou při přípravě národního alokačního plánu využívat referenční úrovně (benchmarks) odvozené z referenčních dokumentů týkajících se nejlepších dostupných technologií, a tyto referenční úrovně mohou zahrnovat možnost využití časných akcí.

8. Plán obsahuje informace o způsobu, kterým se zohledňuje čistá technologie, včetně energeticky úsporných technologií.

9. Plán zahrnuje ustanovení pro vyjádření připomínek veřejnosti a obsahuje informace o tom, jak se k těmto připomínkám přiměřeně přihlíží před přijetím rozhodnutí o přidělení povolenek.

10. Plán obsahuje seznam zařízení spadajících pod tuto směrnici s uvedenými množstvími povolenek, které mají být každému zařízení přiděleny.

11. Plán může obsahovat informace o způsobu, kterým se přihlíží k existenci hospodářské soutěže ze zemí nebo subjektů mimo Evropskou unii.

▼M1

12. Plán stanoví maximální množství CER a ERU, jež mohou provozovatelé používat v systému Společenství, jako procento přídělu povolenek každému zařízení. Toto procento musí být v souladu se závazky členských států týkajícími se doplňkovosti podle Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼B

PŘÍLOHA IV

ZÁSADY PRO MONITOROVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV PODLE ČL. 14 ODST. 1

▼M2

ČÁST A – Monitorování a podávání zpráv o emisích ze stacionárních zařízení

▼B

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují buď pomocí výpočtů, nebo na základě měření.

Výpočet

Výpočet emisí se provádí pomocí vzorce:

údaje o činnosti × emisní faktor × oxidační faktor

Údaje o činnosti (použité palivo, rychlost výroby atd.) se monitorují buď na základě údajů o zásobování, nebo na základě měření.

Použijí se zavedené emisní faktory. Pro všechna paliva mohou být použity emisní faktory specifické pro činnost. Pro všechna paliva kromě nekomerčních paliv (paliva z odpadů, například z pneumatik, a z plynů z průmyslového zpracování) se mohou použít normalizované faktory. Dále se vypracují normalizované hodnoty specifické pro uhelné ložisko a normalizované hodnoty specifické pro Evropskou unii nebo zemi produkce pro zemní plyn. Pro rafinérské produkty mohou být použity normalizované hodnoty IPPC (integrované prevence a omezování znečištění). Emisní faktor u biomasy je nula.

Pokud emisní faktor nebere v úvahu skutečnost, že určitá část uhlíku není oxidovaná, použije se dodatečný oxidační faktor. Pokud byly emisní faktory specifické pro činnost vypočteny a již berou oxidaci v úvahu, nemusí se oxidační faktor použít.

Pokud provozovatel nemůže prokázat, že faktory specifické pro činnost jsou přesnější, použijí se normalizované oxidační faktory vytvořené podle směrnice 96/61/ES.

Pro každou činnost, zařízení a palivo se provádějí výpočty odděleně.

Měření

Při měření emisí se používají normalizované nebo zavedené metody; měření se potvrzuje podpůrným výpočtem emisí.

Monitorování emisí jiných skleníkových plynů

▼M3

Používají se normalizované nebo zavedené metody, které byly vypracovány Komisí ve spolupráci se všemi zainteresovanými stranami. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

▼B

Podávání zpráv o emisích

Každý provozovatel uvede ve zprávě pro dané zařízení tyto informace:

A. Identifikační údaje zařízení, včetně:

— názvu zařízení,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země,

— typu a počtu činností uvedených v příloze I, které jsou v zařízení prováděny,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka zařízení a případně názvu jakékoli mateřské společnosti.

▼B

B. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí výpočet emisí:

— údaje o činnosti,

— emisní faktory,

— oxidační faktory,

— celkové emise a

— faktory nejistoty.

C. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí měření emisí:

— celkové emise,

— informace o spolehlivosti metod měření a

— faktory nejistoty.

D. U emisí ze spalování je ve zprávě rovněž třeba uvést oxidační faktor, ledaže oxidace již byla zohledněna při vytváření emisního faktoru specifického pro činnost.

Členské státy přijmou opatření ke koordinaci požadavků na podávání zpráv s jakýmikoli stávajícími požadavky na podávání zpráv, aby se minimalizovalo zatížení podniků vyplývající z podávání zpráv.

▼M2

ČÁST B – Monitorování a podávání zpráv o emisích z činností v oblasti letectví

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují pomocí výpočtu. Pro výpočet emisí se použije vzorec:

spotřeba paliva × emisní faktor.

Spotřeba paliva zahrnuje palivo spotřebované pomocným palubním zdrojem. Je-li to možné, použije se skutečná spotřeba paliva pro každý let, která se vypočte za použití tohoto vzorce:

množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro let – množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro následující let + palivo doplněné pro tento následující let.

Nejsou-li k dispozici údaje o skutečné spotřebě paliva, k odhadu údajů o spotřebě paliva se použije standardní stupňová metoda, přičemž se vychází z nejlepších dostupných informací.

Použijí se normalizované emisní faktory IPCC uvedené v bilančních pokynech IPCC za rok 2006 nebo v následných aktualizovaných pokynech, pokud nejsou emisní faktory stanovené pro danou činnost a získané nezávislými akreditovanými laboratořemi používajícími uznávané analytické metody přesnější. Emisní faktor pro biomasu je nula.

Pro každý let a pro každé palivo se provádějí samostatné výpočty.

Podávání zpráv o emisích

Všichni provozovatelé letadel uvedou ve své zprávě podle čl. 14 odst. 3 tyto informace:

A. Identifikační údaje o provozovateli letadla, včetně

— jména provozovatele letadla,

— jeho členského státu správy,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země a jeho kontaktní adresy v členském státě správy, pokud se liší,

— poznávacích značek letadel a typů letadel používaných v období, za které se zpráva podává, při provádění činností provozovatele letadla v odvětví letectví uvedených v příloze I,

▼M2

— čísla osvědčení leteckého provozovatele a provozní licence, na jejichž základě byly prováděny činnosti provozovatele letadla uvedené v příloze I, a orgánu, který je vydal,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka letadel.

B. Pro každý druh paliva, z něhož se vypočítávají emise:

— spotřeba paliva,

— emisní faktor,

— celkové agregované emise ze všech letů vykonávaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I,

— agregované emise:

— ze všech letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I a které odlétly z letiště umístěného na území členského státu a přilétly na letiště umístěné na území téhož členského státu,

— ze všech dalších letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I,

— agregované emise ze všech letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I a které

— odlétly z jednotlivých členských států a

— přilétly do jednotlivých členských států ze třetí země,

— míra nejistoty.

Monitorování údajů o tunokilometrech pro účely článků 3e a 3f

Pro účely žádostí o přidělování povolenek v souladu s čl. 3e odst. 1 nebo čl. 3f odst. 2 se objem činností v oblasti letectví vypočte v tunokilometrech za použití tohoto vzorce:

tunokilometry = vzdálenost × užitečné zatížení,

kde

„vzdáleností“ se rozumí vzdušná vzdálenost mezi letištěm odletu a letištěm příletu plus dodatečný fixní faktor 95 km a

„užitečným zatížením“ se rozumí celková hmotnost přepravovaného nákladu, pošty a cestujících.

Pro účely výpočtu užitečného zatížení:

— počet cestujících je počet osob na palubě s výjimkou členů posádky,

— provozovatel letadla si může pro cestující a odbavená zavazadla uvedené v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení pro příslušné lety zvolit použití skutečné nebo standardní hmotnosti či použít na každého cestujícího a jeho odbavená zavazadla standardní hodnotu 100 kg.

Podávání zpráv o údajích o tunokilometrech pro účely článků 3e a 3f

Každý provozovatel letadla uvede ve své žádosti podle čl. 3e odst. 1 nebo čl. 3f odst. 2 tyto informace:

A. Identifikační údaje o provozovateli letadla, včetně

— jména provozovatele letadla,

— jeho členského státu správy,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země a jeho kontaktní adresy v členském státě správy, pokud se liší,

▼M2

— registračních značek letadel a typů letadel používaných během roku, na který se žádost vztahuje, při provádění činností provozovatele letadla v odvětví letectví uvedených v příloze I,

— čísla osvědčení leteckého provozovatele a provozní licence, na jejichž základě byly prováděny činnosti provozovatele letadla uvedené v příloze I, a orgánu, který je vydal,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka letadla.

B. Údaje o tunokilometrech:

— počet letů podle dvojic letišť,

— počet osobokilometrů podle dvojic letišť,

— počet tunokilometrů podle dvojic letišť,

— zvolená metoda pro výpočet hmotnosti cestujících a odbavených zavazadel,

— celkový počet tunokilometrů pro všechny lety vykonané během roku, za který se zpráva podává, spadající do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I.

▼B

PŘÍLOHA V

KRITÉRIA PRO OVĚŘOVÁNÍ PODLE ČLÁNKU 15

▼M2

ČÁST A – Ověřování emisí ze stacionárních zařízení

▼B

Obecné zásady

1. Emise z každé činnosti uvedené v příloze I podléhají ověřování.

2. Postup ověřování zahrnuje posuzování zprávy podle čl. 14 odst. 3 a monitorování v průběhu předchozího roku. Zabývá se spolehlivostí, důvěryhodností a přesností monitorovacích systémů a hlášených údajů a informací vztahujících se k emisím, zejména:

   a) ohlášenými údaji o činnosti a souvisejícími měřeními a výpočty;

   b) výběrem a použitím emisních faktorů;

   c) výpočty vedoucími k určení celkových emisí a

   d) jsou-li prováděna měření, vhodností výběru metod měření a jejich využitím.

3. Ohlášené emise mohou být potvrzeny, pouze pokud spolehlivé a důvěryhodné údaje a informace umožňují stanovit emise s vysokým stupněm jistoty. Vysoký stupeň jistoty vyžaduje, aby provozovatel prokázal, že:

   a) ohlášené údaje neobsahují žádné rozpory;

   b) shromažďování údajů bylo prováděno v souladu s platnými vědeckými normami a

   c) příslušné záznamy o zařízení jsou úplné a souvislé.

4. Ověřovateli je umožněn přístup na všechna místa a ke všem informacím souvisejícím s předmětem ověřování.

5. Ověřovatel bere v úvahu, zda je zařízení zaregistrováno v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Metodologie

Strategická analýza

6. Ověřování je založeno na strategické analýze všech činností prováděných v zařízení. To vyžaduje, aby ověřovatel měl přehled o všech činnostech a jejich významu pro emise.

Analýza postupu

7. Ověřování předložených informací se případně provádí v místě zařízení. Ověřovatel používá kontroly na místě k určení spolehlivosti ohlašovaných údajů a informací.

Analýza rizik

8. Ověřovatel podrobí hodnocení všechny zdroje emisí v zařízení se zřetelem na spolehlivost údajů každého zdroje přispívajícího k celkovým emisím zařízení.

9. Na základě této analýzy ověřovatel výslovně určí zdroje s vysokým rizikem chyb a další aspekty postupu monitorování a podávání zpráv, které pravděpodobně mohou přispívat k chybám při určování celkových emisí. To zvláště zahrnuje výběr emisních faktorů a výpočtů nezbytných k určení úrovně emisí z jednotlivých zdrojů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat uvedeným zdrojům s vysokým rizikem chyb a uvedeným aspektům postupu monitorování.

▼B

10. Ověřovatel přihlíží ke všem účinným metodám řízení rizik uplatňovaným provozovatelem za účelem minimalizace stupně nejistoty.

Zpráva

11. Ověřovatel vyhotoví zprávu o postupu ověřování, která uvádí, zda je zpráva podle čl. 14 odst. 3 uspokojivá. Tato zpráva uvádí všechny aspekty týkající se provedené práce. Prohlášení, že zpráva podle čl. 14 odst. 3 je uspokojivá, může být učiněno, pokud podle názoru ověřovatele nejsou k celkovým emisím uvedeny zjevně chybné údaje.

Minimální požadavky na způsobilost ověřovatele

12. Ověřovatel je nezávislý na provozovateli, provádí svou činnost odborně a objektivně a je obeznámen:

a) s ustanoveními této směrnice, jakož i s příslušnými normami a pokyny přijatými Komisí podle čl. 14 odst. 1;

b) s právními, regulačními a správními požadavky týkajícími se ověřovaných činností a

c) se zajišťováním všech informací vztahujících se ke každému zdroji emisí v zařízení, zejména informací o shromažďování, měření a výpočtu údajů a podávání zpráv o nich.

▼M2

ČÁST B – Ověřování emisí z činností v oblasti letectví

13. Při ověřování zpráv o emisích z letů spadajících do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I se použijí všeobecné zásady a metodika stanovené v této příloze.

Za tímto účelem

a) odkaz na provozovatele v odstavci 3 se považuje za odkaz na provozovatele letadla a odkaz na zařízení v písmenu c) uvedeného odstavce se považuje za odkaz na letadla používaná pro výkon činností v oblasti letectví, na něž se zpráva vztahuje;

b) odkaz na zařízení v odstavci 5 se považuje za odkaz na provozovatele letadla;

c) odkaz na činnosti prováděné v zařízení v odstavci 6 se považuje za odkaz na činnosti v oblasti letectví, na které se vztahuje zpráva a které vykonává provozovatel letadla;

d) odkaz na místo zařízení v odstavci 7 se považuje za odkaz na místa používaná provozovatelem letadla pro vykonávání činností v oblasti letectví, na něž se zpráva vztahuje;

e) odkazy na zdroje emisí v zařízení v odstavcích 8 a 9 se považují za odkazy na letadla, za která je provozovatel letadla odpovědný, a

f) odkazy na provozovatele v odstavcích 10 a 12 se považují za odkazy na provozovatele letadla.

Další ustanovení týkající se ověřování zpráv o emisích v oblasti letectví

14. Ověřovatel zejména zjistí, zda

a) všechny lety spadající pod činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I byly zohledněny. V tomto úkolu ověřovateli napomáhají údaje z časového plánu a další údaje o provozu provozovatele letadla, včetně údajů od Eurocontrolu, které si tento provozovatel vyžádal;

b) jsou agregované údaje o spotřebě paliva a údaje o palivu zakoupeném nebo jiným způsobem dodaném do letadla vykonávajícího činnost v oblasti letectví celkově v souladu.

▼M2

Další ustanovení týkající se ověřování údajů o tunokilometrech předložených pro účely článku 3e a článku 3f

15. Všeobecné zásady a metodika používané pro ověřování zpráv o emisích podle čl. 14 odst. 3 stanovené v této příloze se případně použijí obdobným způsobem i při ověřování údajů o tunokilometrech v oblasti letectví.

16. Ověřovatel zejména zjistí, zda v žádosti podle čl. 3e odst. 1 a čl. 3f odst. 2 daného provozovatele byly zohledněny pouze lety, za něž je provozovatel odpovědný, které byly skutečně vykonány a spadají do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I. V tomto úkolu ověřovateli napomáhají údaje o provozu provozovatele letadla, včetně údajů od Eurocontrolu, které si tento provozovatel vyžádal. Kromě toho ověřovatel zjistí, zda užitečné zatížení nahlášené provozovatelem letadla odpovídá záznamům o užitečném zatížení, které vede daný provozovatel z bezpečnostních důvodů.